

Kratke vojne in druge vesti

WASHINGTON. — Meddržavna trgovska komisija je dovolila železnicam, da zvišajo cene voznih listkov za 10 odstotkov. Edino vojaki bodo imeli znižano vožnjo.

NEW YORK. — Metropolitan Life Insurance naznanja, da je preračunala za lansko leto odstotek rojstev v Zed. državah. Ta znaša 18,8 na 1000 oseb, leto prej je bil pa 17,9.

WASHINGTON. — Narodni dohodki Zed. držav za leto 1941 so bili \$92.200.000.000, ali povprečno \$693 na vsako osebo. To je za \$8.800.000.000 več kot v najboljšem letu 1929.

STOCKHOLM. (ONA). — V Poznanju so nemške oblasti poslale za štiri mesece v konfinacijo dve poljski dekleti, ker sta šli v opero.

MEXICO CITY, MEHIKA. (ONA). — Mehiške oblasti preiskujejo vse naturalizirane državljane, ki so postali mehiški državljani, odkar je prišel Hitler na vladno v Nemčiji.

WASHINGTON. — Major Thomas Trapnell je dobil od svojega poveljnika, generala MacArthurja zaslužni križec. Dne 22. decembra je s svojim škadronom konjenice zadrževal Japonce na Filipinih. Samcat je zažgal na nekem mostu truk in čakal toliko časa, da so zublji zanetili tudi most. Ves ta čas so okrog njega padale granate in šrapneli. Major se je nato nepoškodovan vrnil k svoji četi. Ta njegov hrabri čin je zadržal Japonce dovolj časa, da je glavna armada lahko zavzela pozicije.

Zed. države predlagajo trgovsko zvezo za vse ameriške republike

Washington, 21. jan. — Državni podtajnik Welles bo predložil na konferenci ameriških republik v Rio de Janeiro gigantski program, ki ga predlagajo Zed. države. Glasom tega programa bi se odpravilo vso carino in vse zadržke na mejah, ki bi zadrževale pošiljanje municije ali civilnih potrebščin iz ene v drugo 21 ameriških republik.

Ustvarila bi se enotna denarna valuta za vse narode, ki se bore proti osi. Ameriške bojevalne ladje bi služile za varstvo vsem pomorskem trgovanju ob zahodni hemisferi. Ako katera ameriških republik ne bi hotela pristati na ta načrt, bi jo ostale države prezrle in same stopile v to zvezo.

Rev. Jakob Černe je edini župnik v Bohinjski dolini

Rev. Jakob Černe, ki je bil nekdanji župnik v Sheboyganu, Wis., pše iz stare domovine, da je on zdaj edini slovenski duhovnik v vsej okolici Bleda in v Bohinjski dolini na Gorenjskem. Pravi, da je vzrok, ker ga nemški naciji puste pri miru to, ker je ameriški državljan.

Anton Šubelj priredi koncert za pomožno akcijo

Naš operni pevec Anton Šubelj bo priredil v nedeljo 25. januarja v Brooklynu, N. Y. koncert v prid pomožni akciji za stari kraj. To je že druga podobna prireditve g. Šublja. Prvo je priredila Glasbena matica v Clevelandu na njegovo pobudo in sodelovanjem in z zelo velikim uspehom.

Vandali so razbili šipe na farmi nemških družtev

Neznani zlikovci so razbili na farmi nemških družtev v bližini Parma, O. kakih 68 oken, stekle, na vrata in zrcala v plesni dvorani. To farmo so uporabljala nemška družstva za piknike in druge poletne prireditve. Svoje čase se je trdilo, da so se vadili tukaj in streljanju člani nemškega Bunda.

V bolnišnico

Mrs. Frances Globokar iz 19192 Abbey Ave. se je podala v Glenville bolnišnico v svrhu operacije. Začasno obiski niso dovoljeni.

PROTI TATVINI AVTNIH ZNAMK

Avtne davčne znamke, katere mora nositi od 1. februarja vsak avto na vidnem mestu, so v nevarnosti, da vam jih kdo ukrade s šipe. Zato bo morda pametno, če zapišete svoje ime s črnilom počez čez znamko. Tako znamka ne bo nikomur hasnila in bo bolj varna pred tatovi.

Argentina in Čile sta se pridružili vsem ostalim republikam v zvezo

Rio de Janeiro, 21. jan. — Republiki Argentina in Čile sta se nocoj pridružili ostalim 19 ameriškim republikam v izjavi, da bodo prekinile diplomatske odnose z osiškimi državami. Argentina, o kateri se je slišalo, da se ne bo pridružila zvezi, je končno pristopila brez kakšne rezervacije. Zastopnik republike Čile si je pa pridržal pravico, da se bo posvetoval s svojo vlado.

Republike so se zavzele, da bodo smatrala napad na vsako izmed njih, kot napad na vse. V obrambo vsega ameriškega obrežja bodo nastopale skupno, ker smatrajo, da je nevarnost za vse, eno, nevarnost za vse.

Republike izjavljajo, da če hočejo obdržati in varovati svojo svobodo in neodvisnost, ne morejo še dalje vzdrževati diplomatskih odnosov z Japonijo, Nemško in Italijo, ker je Japonska napadla in druge so napovedale vojno naši hemisferi.

Dalje so republike sprejele resolucijo, v kateri izražajo simpatije z vsemi narodi, ki jih je okupiralo osiše in da priznajo njih vlade v ubežništvu.

Če vam bodo ukradli avtna kolesa, ne bo novih

Odbor, ki določuje, kdo je upravičen do novih avtnih koles in kdo ne, je določil, da lastnik avta, ki so mu bila ukradena avtna kolesa, ni upravičen do novih. Storit bo moral tisto, kar drugi, ki potrebujejo avtna kolesa in to je, da bo moral kupiti popravljena, ali "potemplanja."

Imajo še polno zalogo

Norwood Appliance & Furniture Co., 6104 St. Clair Ave. in 819 E. 185. St. naznanja, da ima še polno zalogo raznih potrebščin za hišo in dom, katere si lahko izberete in takoj dobite.

Na sliki vidite slovitega filmskega igralca, Clark Gable, ob njegovi strani je njegova žena Carole Lombard in na drugi strani njena mati, Mrs. Peters. Clark Gable je zdaj ostal sam. Njegova žena in tašča sta bili ubiti pred nekaj dnevi v letalski nezgodi.

Naciji so do tal porušili dve srbski vasi; Nemci se zdaj maščujejo že nad dečaki

London. (ONA). — Nemci so v torko do tal porušili dve srbski vasi, v tretji so pa morili civilno prebivalstvo na debelo in okrunjena trupla metali pod kolesa svojih bojnih tankov.

Jugoslovanska vlada je dobila poročilo, da je bilo do tal razdejanih 400 hiš v Gornjem Milanovcu, rojstni kraj srbskega patriota Dragiša Vasića. Samo 70 napol podrtih poslopij se stoji.

Dalje trdi poročilo, da je bila

vas Rudnik popolnoma razdejana in da ni ostal niti en vačan živ. Ko so Nemci zopet zavzeli Užice, ki so jih prej posedovali četniki, so Nemci praktično masakrirali vse prebivalstvo.

V Beogradu so Nemci pomorili srbske šolske dečke, ker so izvajali sabotažo in napadali nemške vojake. Ko so v Kragujevcu nemški vojaki peljali na morišče več mladih dečkov, so otroci vpili na nacije: "Le streljajte in morite, toda zapomnite si, da smo mi sinovi Srbije!"

Rooseveltov ples!

V petek 30. januarja bomo imeli Slovenci zopet Rooseveltov ples v SND na St. Clair Ave. To bo že tretji! Tudi letos je načelnik pripravljalega odbora John Gornik, gl. tajnik SDZ. Odbor pridno pripravlja lep program in drugo potrebno. Letos bo ta ples še posebno pomemben, ker bomo praznovali na ta dan 60 letnico rojstva našega predsednika Roosevelta. Vsak naj se že zdaj odloči, da bo prišel na 30. januarja na Rooseveltov ples v SND!

Nove uradnice

Društvo St. Clair Grove št. 98 W. C. je izvolilo za letos sledeči odbor: Predsednica Albina Novak, prejšnja predsednica Ana Tomšič, svetovalka Josephine Seelye, zapisničarka Josephine Bencin, blagajničarka Magdalena Zajc, tajnica Josie Zakrajšek, 7603 Cornelia Ave. HE-9781, nadzornice: Steffie Mesojedec, Theresa Zele, Helena Mally. Se je so prvi tork v mesecu v SND. Društvo podpira slovensko čitalnico in slovensko šolo in je tudi darovalo za Rdeči križ.

Banda svira!

Zdajle sicer še ne, bo pa v nedeljo popoldne v Knausovi dvorani. Tedaj bo namreč priredila mladinska godba fare sv. Vida godbeni koncert. Začetek bo ob treh popoldne. Taka fara kot je svetovidska, ne sme biti brez svoje godbe. Zato jo podpiramo! Podpri jo bomo pa s tem, ako posetimo njen koncert. Fantje vas prijazno vabijo.

Zadušnica

V petek ob pol sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida sv. maša za pokojnim Stefanom Andolek ob priliki četrte obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Zopet dve ladji torpedirani od podmornic ob ameriškem obrežju

Ali bo šla naša armada v Evropo?

Mnogo je ugibanja, če bo Amerika poslala armado v Evropo ali ne. Od tega je odvisen samo razvoj vojne. Toliko pa lahko rečemo, da če bo kdo za božjo voljo prošil za ameriško armado, bodo to Nemci. Pa veste zakaj? Zato, da jih bo branila pred maščevanjem sosedov.

NOVI GROBOVI

Pavel Sintič

V torko zvečer ob 8:25 je umrl na svojem domu dobro poznani rojak Pavel Sintič, star 62 let. Stanoval je na 14804 Hale Ave. Doma je bil iz sela Gorenja vas na Hrvaškem, odkoder je prišel v Ameriko pred 40 leti. Tukaj zapušta soprogo Lucille, rojeno Delisimunović, pet sinov: Frank, Thomas, John, Mathew in Michael ter štiri hčere: Anna, poročena Trivisonno; Katherine, poročena Jensen; Mildred, poroč. Gates, in Frances, poročena LaPash ter brata Carla. V stari domovini pa zapušta tri sestre: Katarino Venič, Mary Musnjak in Antonijo Cvetković. Pokojni je bil več let zaposlen v American Steel & Wire Co. Bil je član društva Sloboda, št. 235 HBZ. Pogreb bo v soboto zjutraj ob devetih iz Svetkovnega pogrebnege zavoda, 478 E. 152. St. v cerkev sv. Pavla na 40. cesti in potem na Kalvarijo.

Joe Boldin

Po kratki bolezni je umrl Joe Boldin, stanujoč na 1388 E. 47. St. Zapušta sina Josepha in dve hčeri: Margaret, omoženo Sickmiller in Catherine Sintič in po pol sestre Karoline Teakčić in Anna Troha iz Beech Grove, Ind., in več drugih sorodnikov. Žena mu je umrla pred petimi meseci. Bil je star 53 let. V starem kraju zapušta mačeho, po pol brate in sestre. Pogreb bo v soboto zjutraj ob 9:30 iz pogrebnege zavoda Flynn-Froelk, 5309 Superior Ave. v cerkev Brezmadežja Spočetja, Superior Ave. in 41. St. Naj počiva v miru, preostali so žalje.

Eksplodizija v American Steel and Wire Co. na 49. St.

Včeraj je nastala v električni American Steel & Wire Co. na 49. St. in Harvard Ave. razstrelbina, radi česar je morala vsa tovarna ustaviti obrat. Več tisoč delavcev je moralo oditi domov. Požar, ki je sledil, je napravil precej škodo. Vodstvo tovarne ni moglo povedati, kdaj bo tovarna zopet obratovala.

Mlekarji bodo dovažali samo enkrat na dan

Mlekarne Greater Clevelanda naznanjajo, da bodo pričeli z nedeljo začele dovažati mleko ob osmih zjutraj in ga dovažale samo enkrat na dan. Program je sprejelo 66 večjih mlekarov, od ostalih pa pričakujejo, da bodo sledile.

Srnjak pri Flaishmanu

V soboto večer bodo servirali pri Flaishmanovih na 6400 St. Clair Ave. fino srnjakovo večerjo. Vsi ste prijazno vabljeni.

Torpedirana ameriška ladja se je pogreznila, druga, latvijska, najbrže tudi. — 46 mož posadke mrtvih ali pogrešanih. Šest ladij je bilo že torpediranih v enem tednu ob Atlantiku.

Washington, 21. jan. — Mornariški oddelek naznanja, da so sovražne podmornice torpedirale ob atlantskem obrežju zopet dve ladji. Ena se je pogreznila, pa tudi druga najbrže. 46 mož posadke je mrtvih ali pogrešanih.

Napadena parnika sta bila ameriška ladja "City of Atlanta," ki se je pogreznila in latvijski parnik Ciltvaira. Napad se je pripetil v ponedeljek.

City of Atlanta je bila torpedirana v ponedeljek zjutraj ob rtu Hatteras, North Carolina, Ciltvaira je bila pa torpedirana "nekje ob atlantskem obrežju." 21 mož posadke je pripeljal nek tanker do obrežne straže pri Charlestonu, S. C.

Od 46 mož posadke na City of Atlanta sta dva v bolnišnici v New Yorku, eden je mrtel, 43 jih pa še pogrešajo. Na krovu Ciltvaira sta izgubila življenje dva moža posadke, ostale je pobrala neka ladja in so na potu v pristanišče.

Posadka torpediranega parnika Ciltvaira je ostala na krovu, hoteč ga rešiti. Toda parnik Bury of Brazil jo je pobral in odpeljal na varno. Mornariški oddelek ne ve gotovo, če se je latvijski parnik pogreznil, toda vse kaže, da se je.

S temi žrtvami je naraslo število mrtvih in pogrešanih mornarjev na 75 v teku enega tedna, odkar krožijo ob ameriškem obrežju sovražne podmornice. Prej so bile že torpedirane štiri ladje; tri so se pogrezile, ena je bila poškodovana.

City of Atlanta je bila zgrajena 1904 v Chester, Pa. in last Ocean Steamship Corp. Ciltvaira je bila last latvijske parobrodne družbe iz Rige, Latvija.

AMERIKANCI SO STRLI NAPAD JAPONCEV

Washington, 21. jan. — Vojni oddelek poroča, da so ameriške in filipinske čete na polotoku Bataan v ljutem boju pognale Japonce s težkimi izgubami nazaj. Japonci so napadli v sredini MacArthurjeve linije in zavzeli nekaj pozicij, ko so ameriške čete napravile protinapad, pognale Japonce nazaj in jim izrgale zavzete točke. Amerikanci in Filipinci so utrpeli zelo malo izgub.

Obenem pa vojni oddelek poroča, da so posamezne čete generala MacArthurja, ki operirajo v severnem delu otoka Luzona Japoncem za hrbtom, napravile nenaden izpad na japonsko zrakoplovno pristanišče Tuguegarao. Ubili so 110 Japoncev in jih pognali kakih 300 v beg. (Rdeča zvezda, glasilo ruske armade piše, da stoji na otoku Luzon 6.000 Amerikancev in 32.000 Filipincev proti 100.000 Japoncem).

Dodatna ameriška bojna sila hiti v boj na Daljni vzhod. Kam je namenjena, je zaenkrat še vojaška tajnost. Toda to je samo kapljica pomoči, kar pride v Orient v kratkem. Vrhovni poveljnik, Franklin D. Roosevelt, je včeraj izjavil, da je pomoč na potu in ž njo potrebščine. Kam, tega ni povedal radi važnih razlogov, kot se razume.

JAPONCI SO IZGUBILI 13 LETAL NAD SINGAPOROM

Branitelji Singapora so zbili včeraj 13 japonskih bojnih letal, ki so napadli Singapor, dočim so drugi angleški avijatičarji napadli razne japonske postojanke po Malaji.

Radio iz Tokia je včeraj poročal, da so Japonci že pri ožini Johore, ki loči Singapor od Malaje. Ta ožina je komaj eno miljo široka. Toda ta vest ni nikjer drugje potrjena.

Angleško poročilo zatrjuje, da se vrši bitka na Malaji še vedno nad 60 milj severno od Singapora.

Članice Oltarnege društva

Članice Oltarnege društva farve sv. Vida naj pridejo nocoj po pobožnosti v novo šolo. Pripeljite s seboj tudi svoje prijateljice.

K vojakom

Včeraj je odšel k vojakom James Koljat iz 19404 Chicasaw Ave. Njegov brat Joe služi Strica Sama kot korporal na Islandiji.

Pisanje davčnih pol

V pisarni Collinwood Realty Co., 15813 Waterloo Rd. vam izpolnijo davčno polo za osebne dohodke. Urad je odprt od 9 zjutraj do 8. zvečer.

NEMCI DOBIJO 3 CIGARETE NA DAN

Bern, Švica. — Od 1. februarja naprej bo dobil v Nemčiji vsak kadlec samo po tri cigarete na dan, mesto petih kot do zdaj. Ženske pa sploh ne bodo dobile tobaka.

Zimska razprodaja

Rožance Department Store, 406 E. 156. St. ima še vedno razprodajo zimskega spodnjega perila in drugih potrebščin. Cene zelo znižane.

Pozor, Baragov zbor!

Nocoj ob navadnem času se vrše izredne vaje Baragovega dekliskega zbora. Vse članice naj gotovo pridejo!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.
Published daily except Sundays and HolidaysNAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto \$7.00
Posamezna številka 3cSUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 18 Thur., Jan. 22, 1942

V Nemčiji več ne slave zmag

Vojna je začela tudi v Berlinu in drugod po Nemčiji kazati precej drugačno lice. Tistih lepih časov ni več, kot so s fanfarami po radiu poročali dan za dnem o sijajnih zmagah. Skoro šest mesecev so bila taka zmagovita poročila tudi o zmagah na ruski fronti.

Zdaj je pa vse to utihnilo. Ne samo, da ni več radijskih oznanil o zmagah, ampak po ulicah se pojavljajo vedno v večjem številu slepi, brez rok, brez nog, človeški ostanki nekdanjih junakov iz bojev na ruski fronti. Na berlinskih ulicah je vedno več žensk, ki so oblečene v žalno.

Berlin tudi ni več pristno nemško mesto. Zdaj je tam že skoro več tujcev kot domačinov. To so delavci iz vseh krajev Evrope, ki jih je Nemčija rekrutirala za delo v rajhu, da bodo nadomestili domačine, ki so morali na fronto. Pa ne samo delavec na cesti in na polju in v tovarni je importiran. Tudi natakariji v gostilnah, kavarnah in restavracijah so tuji, največ Francozi in Italijani. Ti so včasih že kar obrestni in če se jim ne ljubi, pa nočejo razumeti naročil. Dobro se zavedajo, da so tukaj potrebni, da so nenadomestljivi.

Tisti Nemci, ki hodijo na hrano v gostilne in restavracije, dobijo poleg jedil tud poročila vrhovne komande. Štirikrat na dan, to je opoldne, ob dveh, ob petih in ob desetih, morajo restavracije odpreti radije in zvočniki naznanjajo dnevne vesti. Ob času oddajanja vesti mora vsak položiti žlico na mizo. Vse mora sedeti mirno in poslušati. Tako je ukazal fuhrer.

Berlin izgleda danes kot nekaka razstava. Razstavna okna izgledajo zelo bogata in privlačna. Toda — ti predmeti niso naprodaj! Večinoma vsi predmeti v izložbenih oknih so prišli iz zasedenih dežel, največ iz Pariza.

Tudi ako vidi človek na ulici žensko, ki je oblečena v dragoceno suknjo, je lahko prepričan, da je ni kupila v Berlinu ali kje drugje v Nemčiji. Suknjo ji je poslal mož ali prijatelj iz Francije. Ako vidiš otroka oblečenega v lepo pisano kožuhovino, si lahko prepričan, da je njegov oče na Norveškem, odkoder je prišla obleka.

Razna blago se še vedno dobi proti kartam. Toda roba je zelo slaba. Kar je boljšega blaga, pošlje Nemčija v Švico ali na Norveško, da dobi tako potreben denar. Švedske kroge ali švicarski franki so v največji zahtevi.

Sadje je zelo redka sladšica na Nemškem. Ako kaka trgovina naznani, da ima nekaj zaloge tobaka, čokolade ali ženskih svilenih nogavic, je takoj dolga vrsta odjemalcev pred trgovino. Zadnji v vrsti so lahko prepričani, da zanje ne bo ostalo nič. Ako dobi kaka modna trgovina 50 parov svilenih nogavic, se to izve po mestu, ne da bi bilo treba oglaševati v časopisju. Za 50 parov nogavic se v hipu prihlasi več sto odjemalk.

Pisalnega stroja, radijskega aparata, dežnika, par usnjenih rokavic, ženske ročno torbico, uro, ključavnic, ročni koveč, — je samo nekaj predmetov, ki jih navajamo in katerih ne moreš kupiti za noben denar v Nemčiji. Morda se dobi kaj podobnega pri starinarju, toda tudi za stare so cene strašno visoke.

Toda Nemci ne bodo nikdar pozabili, kako ti predmeti izgledajo, ker jih še vedno vidijo v izložbenih oknih. Toda niso naprodaj, za noben denar ne.

Da se ne pozabi. . .

V času okupacije je bilo aretiranih kakih sto slovanskih duhovnikov, interniranih, ali izgnanih preko meje v Jugoslavijo. Med temi je bilo 27 iz tržaške škofije, 27 iz Krka, 6 iz Parenza-Pulj, 6 pa iz škofije Ljubljane, katere del je padel pod Italijo.

Eden izmed duhovnikov, ki je moral zapustiti deželo, je bil dr. Andrej Karlin, slovenski škof v Trstu. Leta 1919 je oborožena italijanska druhal udrla v škofovo palačo in izsilila od škofa pismeno odpoved. Ob istem času so oplenili in vse razmetali po škofovem stanovanju in v njegovi pisarni. Iz raznih listin, ki so jih ukradli v škofovi pisarni, so ponaredili nekaj dnevnika in ga priobčali v listu "Era nuova", ki je ta čas izhajal v Trstu. Škof Karlin je bežal v Jugoslavijo in njegov naslednik je bil vojaški škof Angelo Bartolomasi.

Skrajno težavno stališče slovanskih duhovnikov v Juljski Krajini tekom vojaške okupacije je bilo opisano v vseh podrobnostih v spomenici, katere je predložila papežu Benediktu XV. posebna deputacija 6. marca 1920.

Do tega časa je bilo pa že večina slovanskih duhovnikov v izgnanstvu, in tržaških ječah, ali pa so bili pregnani v Jugoslavijo. Prebivalstvo slovanskih župnij je moralo včasih iti po šest ur peš, to zlasti po Istri, če so hoteli privi do duhovnika, ki je razumel njih jezik.

Slovanskim duhovnikom je bilo prepovedano pridigovati v slovanskem jeziku, ali celo občevati s svojimi župljani v njih materinščini. V mnogih krajih so morali dobiti župljani od vojaške oblasti posebno dovoljenje, če so hoteli obiskati svojega župnika v župnišču. Pri procesijah in pogrebih so vojaki ali karabinjerji spremljali duhovnike, boječ se, da bi ne molili ali peli spotoma v slovenski ali hrva-

BESEDA IZ NARODA

Ivan Cankar vas vabi

Priprave za vprizoritev tretje igre dram. zbora "Ivan Cankar," v nedejo 25. januarja, so v polnem teku. Na programu je namreč pet iger za to sezono. Izmed teh, sta bili prvi dve drami, prihodnji dve bosta komediji. Ime nedeljske igre je "Bachelor Buddies," kar bi bilo po naše "Neoženjeni tovariši" ali v ameriški slovenščini "Pečlarji."

Iz radovednosti, kako bi uspele angleške igre na našem odru, smo se odločili, da se vprizori eno izmed najbolj komičnih, ki nam predloči domače in intimno življenje treh samcev. Igro režira Rudy Widmar, v kateri ima tudi sam glavno vlogo nadutega in domišljavega "pečlarja." Druga posebej ljubeznega "butca," kjer se gre za vprašanje ljubezni, bo predstavljal Max Traven in tretji, z ne vem kakšnimi lastnostimi, bo Stanley Skuk. Zenske vloge bodo igrale: Caroline Hodnik, Florence Slaby in Annie Čebul. Rezultat igre bo tak, da boste rekli: "Dajte nam takih iger tudi v slovenščini!" In dobili jo boste zopet na 22. februarja.

To, da bo ta igra podana v angleščini, naj naše posetnike nič ne moti. Saj večina nas zahaja tudi v kino-gledališča. V tej igri nam jezik ne bo delal nobenih preglavic, ker je igra pisana v zelo lahko umljivem jeziku.

Zato bi bilo moje priporočilo za nedeljo 25. januarja, da pozabimo na vsa kina v naselbinah in se odločimo posetiti predstavo, katero bo podal dram. zbor Ivan Cankar in vas prvovrstno zabaval skozi vso predstavo. Za svojo osebo vem toliko, da nerada objubljam nekaj, kar se ne bi uresničilo. Zato lahko smelo vzamete moje besedo, da vam ne bo žal za poset. Pričetek igre bo ob 8:30 pop. Vstopnina za k igri je 50 centov, za peles zvečer je 35 centov. Igra Pecanova godba.

Misli mi še vedno uhajajo na zadnjo igro Ivana Jonteza "Z vero v vstajenje," ki je bila v vseh ozirih popolen uspeh. Da se je to delo tako odlikovalo so sledeči razlogi. Spisana je bila z namenom, da bi v živih besedi in dejanju predstavila publiki ono gorje, ki nam ga servirajo v naših slovanskih krajih nepoklicani in osovraženi gestapovci v Hitlerjevemu imenu.

Kakor smo bili upravičeni se zgražati nad temi nasilnimi, tako nas je avtor prisilil oboževati hrabrost in neustrašenost naših tisočerihih Mohorjev. Neizbrisna bo ostala v našem spominu scena, predstavljajoča dva najmočnejša karakterja v igri, v drugem dejanju, ko nastane med njima boj na življenje in smrt. Prvi karakter je predstavljal Rudy Widmar, drugega Milan Medvedec. Edino igratelem njunega kalibra se more zaupati tako komplicirane prizore. Saj to ni bilo več igranje! To je bila tako prepričevalna in istinitost, da nas je vse hipnotizirala in nas navdala z občudovanjem od avtorja in igrancev.

Želim si še ponovitev te predstave in jo tudi tople priporočam drugim odrom; seveda bi mogla biti igrana samo v namen za pomoč zasluženi domovini, kakor smo tudi mi storili. Čisti preostanek te predstave je znesel \$500.

Ob takih prilikah, pa nikdar dovolj ne poudarjamo zaslug, ki gredo po pravici avtorju, posebej še, ker imamo med nami

ščini. Bili so slučajji, da so slovanskega duhovnika zadržali, ko je bil na potu s svetotajstvi k umirajočemu in to samo zato, ker ni imel pri sebi listin, s katerimi bi se izkazal, kdo da je.

tako pičlo število igropiscev. Ivan Jontez si je s tem delom zaslužil odlično mesto dramatika. Dram. zbor Ivan Cankar je pač ponosen imeti ga v svoji sredi za častnega člana. Njemu in vsemu osebju v igri "Z vero v vstajenje," gre častno priznanje.

Ker ni "Cankarjeva" navada razočarati svoje posetnike, zato dajte igralcem in vodstvu zapupnico s tem, da se boste vedno in vselej potrudili na njihove predstave.

Vas prijazno vabi,
A. Simčič, tajnica.

Na katoliški shod

Zadnjo nedeljo se je vršil veličasten shod članov društev Najsvetejšega Imena iz naše škofije. Udeležba je bila nad vse pričakovane. Na ta shod so bili vabljeni vsi katoličani naše škofije. Večkrat smo pa že imeli namen, da bi tudi za nas Slovence posebej imeli kakšen tak shod, a smo končno prišli do prepričanja, da je za tako stvar najbolj primeren čas, ko se vrši letna seja Slovence zveze društev Najsvetejšega Imena.

Prihodnja nedelja je določena za našo zvezo. Ta dan se vrši letna seja vseh slovanskih društev Najsvetejšega Imena. Ker pa sem uvidel, da so bile take seje najboljše obiskane, kadar so se vršile v Newburghu pri fari sv. Lovrenca, zato tudi sedaj vabim vse slovenske katoliške fante in može, da se odzovevte v nedeljo v velikem številu.

V nedeljo popoldne bo najprej pobožnost v cerkvi sv. Lovrenca in sicer ob pol treh. Nato pa se podamo skupno v cerkveno dvorano, kjer se bo vršil shod ali glavna letna seja naše Slovenske zveze društev Najsvetejšega Imena. Posebno pa ste vabljeni na ta shod člani društev iz vseh štirih slovanskih fara. Pridite vsi, če vam je le mogoče. Poleg drugih važnih zadev, ki bodo na dnevnem redu je tudi volitev odbora naše zveze za prihodnje poslovno leto.

Pozdrav,
Michael Kolar, preds.

Za rojstni dan

V zadnjih par letih je prišlo skoro bi rekel v navado, da v mesecu januarju po širni naši novi domovini praznujemo rojstni dan našega velikega predsednika Franklin D. Roosevelta. Letos bo poteklo, 30. januarja, šestdeset let, odkar se je rodil veliki borec za demokracijo.

Širom dežele prirejajo razne programe v počast našemu predsedniku. Ni pa namen teh prireditev samo izkazovanje časti našemu predsedniku kot takemu, pač pa imajo te prireditve še večji in človekoljuben namen. V zadnjih par letih se je vselej pokazal na teh prireditvah velik moralen in še večji gneten uspeh. Čisti preostanek od teh prireditev gre v korist splošnega naroda in človeštva sploh, kajti ves ta denar gre v sklad za pobijanje otroške paralize. Predsednik Roosevelt je sam trpel na tej bolezni in zato pa se je tudi zavzel in sam že veliko prispeval za pobijanje iste.

Znanstveniki se dan in noč trudijo, da bi prišli tej bolezni do živega in da bi iznašli uspešno zdravilo. Da se pa taka znanstvena raziskavanja vrše, je pa potreben denar in ta se izteka iz naroda v ta sklad potom razni prireditve, ki se vrši-

jo ob priliki predsednikovega rojstnega dne.

Vse posamezne narodnosti se velikodušno odzivljajo vabilu za to človekoljubno delo. Tudi mi Slovenci smo se zadnjih par let prav častno izkazali, upam pa, da tudi letos ne bomo zaostali za drugimi. Resnica je, da imamo že sedaj vse preveč raznih datatev, a vendar, kjer skupno poprimemo in vsak prispeva le malo, pa bo končni uspeh, da smo lahko ponosni. Vselej smo se Slovenci pokazali, da imamo čuteče srce za svojega sočloveka in da smo pripravljeni vselej pomagati, kjer je naše pomoči potreba.

Tudi letos imamo v naši naselbini odbor, kateremu načeljuje naš poznan in delavni rojak gl. tajnik SDZ, Mr. John Gornik. Ta odbor je pridno na delu, da bo pripravil za v petek, 30. januarja, kar mogoče lep program in po programu pa se bo vršil ples. Ta prireditve se vrši v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Kakor se je naš narod odzval v preteklih par letih, tako sedaj ta odbor pričakuje, da tudi letos ne bomo zaostali. Vsek je prav prijazno vabljen, da se po možnosti udeleži in tako pomaga v res človekoljuben namen.

Vabilo na sejo

Oltarno društ

SATAN IN ISKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

"Oho —! Pomisli, da je pravi dedič!"

"No, in —?"

"Če jim to pove, ga bodo takoj spravili s sveta."

"Ni neumen, da bi jim take reči šel pravit!"

"Zakaj ne? Prepričan sem, da bom v svoji jezi najprvo to povedal."

"Povedal bo!" je dejal Winnetou mirno, pa odločno. "Povedal bo! In prav zato je sedel na tleh!"

Gledal sem prijatelja. Zgodilo se je, kar se je zgodilo. Videl je, da ga vprašuje gledalec.

"Ali misli moj brat Charley,"

ostre dejal, "da se nas Meltona bomo lotili?"

"Sveda se nas bojita!"

"Sta prepričana, da nas dobijo v pest?"

"Ne. Najbrž sta prepričana, da sta to svojo vlogo že doigrata."

"Da! Dobita nas ne, to dobro veta. Našega mladega tovariša sta prijela, ker je neizkušeno, in nas pa veta, da smo jim kos. In nam tudi uide iz puebla, veta prav dobro, da jima bomo vedno in iznova spet za petami, da jima ne bomo dali miru. dokler ju ne primemo."

Pa jima je prišel v pest Vogel. Očita jima, da je on pravi dedič in da sta mu vzela dedičino — Kaj bodeta storila?"

Prepričevalno je povedal Emery:

"Nemudoma ga bodeta spravila s sveta!"

Winnetou se je nalahno nasmehnil.

"Ali misli tako tudi moji brat Charley?"

Tedaj sem razumel prijatelja. "Ne!" sem rekel. "Umor bi bil polnolajz je še poslabšal. Moja vesta, da bi jima za nobeno pravo ne prizanesli."

"Prav je povedal moj brat. Le ga porabita za talca, se lahko rešita, po svojem prepričanju se samo."

"Moj brat Winnetou misli, da bo kmalu prišel oglednik in podal pogajanja?"

"Da."

"Moj brat je od nas vseh treh najbistroumnejši, nikdar se ne moti. Zato sem prepričan, da bo to pogodil tudi topot."

Emery pa ni bil najinega menja.

"Dvomim!" je zagodel. "In če bi tudi ponudili pogajanja, ali se res misli pogajati s takim lopovom?"

"Zakaj pa ne? Najpametnejši je, kar moremo storiti. Poskrbeti moramo, da se našemu prijatelju nič ne zgodi, in poskrbeti bomo za njega, če na videz sprejmemo predloge Meltonov ali pa vsaj rečemo, da bomo razmišljali o njih."

Neprevidni smo bili danes, nečesa nas je udarila. Ampak pri tej nesreči smo bili vendarle uspešni!"

"Srečni —?" se je smehljajal Emery neverno.

"Da! Ker imamo lasse pri sebi. Da smo jih pustili pri Kojah, bi bili izgubljeni. Ne vem, kako bi prišli v pueblo."

"Pshaw —! Moramo priti! Tovariša moramo rešiti! Prej ne bom miroval!"

"Prav si povedal! Ampak s kakimi težkocami in nevarnostmi ga reševali! Ker pa imamo lasse, sem prepričan, da bo hitro prost. Upam namreč, da Winnetou nama je mignil, naj gremo."

Že kar izprva je legel tako, da je videl po kolovozu. Oči so se mu svetile kakor roparici, tudi sam sem začul rahle korake. Nekdo je prihajal, počasi in previdno, kakor človek, ki se ne počuti čisto varnega.

Porinili smo se bliže k kolovozu.

zu. In tamle je prihajal, — Indijaneec je bil. Prežal je na desno in na levo in ko ni opazil nič sumljivega, je stopil iz kolovoza in si ogledoval sledove v travi.

Obračal nam je hrbet. Winnetou je vstal in stopil rahlo bliže, tudi z Emeryjem sva vstala, pripravljena, da mu pomagava.

"Česa išče moj brat v travi?" ga je vprašal.

Yuma je šinil okoli, zagledal nas je in od strahu pustil pasti puško. Winnetou jo je sunil z nogo v stran in dejal:

"Ali je moj brat kaj izgubil v travi?"

Po rjavem obrazu Yume je šinilo kakor bliskovita odločnost. Razumel sem, kaj namerava, s tremi skoki sem se pognal v kolovoz.

V istem trenutku je skočil tudi Yuma in mi planil naravnost v naročje. Zgrabil sem ga, otel se mi je, pa vdal se je, ko mu ni uspelo, da bi se mi iztrgal, in Winnetou ga je razorožil. Spravili smo ga iz kolovoza v grmovje in mu rekli sesti.

Apac je spet sedel tako, da je videl po kolovozu, in vprašal ujetnika:

"Ali ve moj brat, kdo smo?"

Pokimal je.

"Naj pove naša imena!"

"Winnetou in Old Shatterhand. Onega tretjega pa ne poznam."

"Tale belokozec je slaven lovec in pogumen bojevnik, nikdar se še ni bal sovražnika."

Moj brat naju pozna. Kje je čul najini imeni?"

"Videl sem vaju v Sonori, pri hacienu del Arroyo in pri Almadenu."

"Moj brat je bil tistikrat poleg?"

"Da."

"Pa ve, kaj se je tam zgodilo?"

"Da."

"Če se še spominja tistih dogodkov, bo tudi vedel, da nisva z Old Shatterhandom sovražnika Yumov. Mir sva tistikrat sklenila z njimi."

Zakaj pa Yume sovražno nastopajo proti nama?"

Yuma je molčal.

"Premagala sva tistikrat nad tri sto vaših bratov. Topot jih je komaj dober tucat — Ali mislite, da vam bo topot sreča milejša?"

"V naš pueblo ne more nihče brez naše volje!" je povedal ponosno.

"Moti se moj brat! Skala almadenska je bila še vse bolj trdna in vse težje dostopna ko vaš pueblo! In vendar smo vdrli v Almaden in odpeljali lastnika, belokozca Meltona. In Almaden je stražilo tri sto Yumov, — pa ga je zavzel moj brat Old Shatterhand sam!"

Vaš pueblo je malenkost v primeri z Almadenom! Vsi lahko bežite, pa bomo, če hočemo, neopaženi prišli skozi ožino! In tedaj ste izgubljeni! Zato ti svetujem, ne nasprotuj nam!"

Olajšan si je oddahnil Yuma.

Ujet je bil, njegovo življenje je zapadlo po običajih divjega zapada. Winnetouove besede pa so mu dale upanje, da se še le utegne rešiti.

Naglo je povedal:

"Zakaj daje Winnetou nasvete, ki jih jaz ne morem sprejeti?"

"Ne? Zakaj ne?" je rekel Apac, čeprav je rdečkarja dobro razumel.

"Ker tistih ni tukaj, ki je na nje nasvet prav za prav naslovljen."

Yuma je zvedel, kar bi bil rad zvedel. Da bo spet lahko odšel. Obraz se mu je razjasnil.

"Pa me izpustite! Povedal bom svojim bratom, kaj svetujete."

"Počakaj še pa poslušaj!"

Od kodaj pa se rdeči bojevniki ne sramujejo več sužnjevali ženski, beli sqwawi?"

BELOKRANJSKA NARODNA GLASBA

(Nadaljevanje z 2 strani)

"belokranjskih" pesmi je še zelo malo živih; nekaj več je onih, ki so jih zapisovalci še pravočasno rešili pozabe. Dr. Stanko Vurnik pravi v svoji razpravi v Etnologu, da je danes vsega skupaj na razpolago kakih 300 belokranjskih melodij, ki so deloma last Etnografskega muzeja v Ljubljani, deloma so raztresene po raznih zbirkah. Trenutno ne morem vedeti, koliko je to število v zadnjih letih naraslo. Gotovo pa je, da se je Folklorni institut Glasbene Matice obogatil z melodijami, ki presegajo gori omenjene melodije, če že ne po številu, pa gotovo po pristnejšem zapisu, po sistematični ureditvi in po znanstveni obdelavi.

Ta članek nima namena znanstveno razpravljati o belokranjski narodni glasbi, marveč hoče bralca, ki se za to zanima, samo kratko opozoriti na nekatere značilne posebnosti belokranjske folkloze. Morda bo kdo s tem večjim zanimanjem in razumevanjem v prihodnjih dneh ali kdaj pozneje prisostvoval belokranjskim narodnim igram, poslušal njihove napeve in skušal razbrati, kaj je pristno staro belokranjsko blago, kaj je novejši izvor, kaj je morda od drugod prinešeno. Deloma se pri tem opiram na izsledke Vurnikove, oziroma tudi Marlotove študije.

Na prvi pogled bi rekli, da so belokranjske pesmi nekam revne po melodični iznajdljivosti, po majhnem obsegu melodije same, po harmoničnosti pa tudi po ritmični platki kakor tudi oblikovno. Ni dvoma, da izvirajo te lastnosti iz splošne duševne usmerjenosti belokranjskega človeka, ki je abstraktno misleč; nima smisla za zunanje učinke; tlorise svojih stavb oblikuje strogo simetrično — abstraktno; v svojih vezeninah ne ljubi naturalističnih motivov kot zapadnjaški Slovenci

(grodja, nagelj, žitnega klasja itd.), ampak niza na njih geometrične vzorce v neskončno vrsto; Belokranjec operira s čim manjšim številom najpreprostejših ornamentov, s katerimi skuša graditi večje oblike. Če bi gledali na belokranjskega človeka z očmi zapadnjaškega Slovence, bi rekli, da mu manjka fantazije. Isti preprosti način mišljenja in oblikovanja kaže Belokranjec tudi v svoji narodni pesmi. Že v tekstu samem nam zveni skoraj vedno isti motiv, to se pravi, velikokrat so si kitice povsem enake, le po nekaj besed se v vsaki zamenja. V pesmi o "Zlatem jabolku" s petimi kiticami ima vsaka kitica štiri vrstice; v vseh kiticah ostane besedilo nespremenjeno, le da se v drugi zamenja "očka" z "majko," v tretji stoji na istem mestu "bratec," v četrti "sestra," v peti "dragi." Podobne pojave opazujemo pogosto v melodijah, ki imajo velikokrat zelo majhen obseg. Tako dobimo melodije, ki operirajo samo s tremi toni. (Oj Ive, k nam na kres! — Na bregu stoji žuta kuca.) Glasba "Metliškega kola" ima obseg štirih tonov. Pesmi z obsegom petih tonov je zelo veliko ((Hajduk Velja — Zelena mala dubrava — Našla sem ga, našla sem ga zlato jabolko)). S kakim pomilovanjem bi lahko zrl na ubogega Belokranjca njegov tovariš Gorenjec, ki so mu melodije z oktavnim obsegom nekaj vsakdanje, ali celo Korošec, katerega melodije se gibljejo v obsegu desetih ali celo dvanajstih tonov! Pa je že Belokranjec ljuba njegova skromnost kot Gorenjec ali Korošec njegova bahavost! Čim manjši je obseg melodije, tem manjši možnosti je za tvorbo različnih figur. Tako operirajo belokranjske pesmi s čim manjšim številom motivov, nekatere tudi samo z enim samim (Na bregu stoji žuta kuca). Tudi če bi rabil Belokranjec zaradi razširjenega obsega melodije lahko več motivov, ostane samemu sebi zvest.

Posledica ozkega obsega melodij je, da so belokranjske pesmi tudi harmonično dokaj revne. Čim manjši obsek ima melodija, tem manjši možnosti nudi za kake harmonične efekte. Tonika-dominanta sta dve glavni funkciji, ki jih Belokranjec rabi pri pesmih, ki so v sedanjem pomenu besede harmonično mišljenje. Subdominantna je zelo redka, modulacija skoraj neznana. Tudi oblikovno gradi Belokranjec svoje pesmi tako, da isti motiv na različnih stopinjah večkrat ponavlja. Nove motive v isti pesmi le nerad uvaja. Zato slišimo kot v besedilu tako tudi v melodiji skoraj vedno en in isti motiv. Temu pojavu, ki je lasten vsem vzhodno-evropskim narodom, pa tudi eksootičnim narodom drugih delov sveta, pravimo "orientalska monotonijska" ali "litanjski tip." Če si ogledamo še takt, v katerem se belokranjske pesmi gibljejo, vidimo, da ima skoraj vedno pesmi 2/4 takt z majhnimi notnimi vrednostmi (osminke). Dr. Vurnik ugotavlja v svoji razpravi, da je takih pesmi okoli 45% in imenuje 2/4 takt z majhnimi notnimi vrednostmi tipično "belokranjski takt." Pike pri notah kot podaljšanje notnih vrednosti Belokranjci skoraj ne uporabljajo.

Če so belokranjske pesmi pesmi majhnega obsega melodično in harmonično skromne, motivno skoraj revne, pa polagajo toliko večjo važnost na ritem. Velik del pesmi ima svoj estetski smisel skoraj le v močni ritmiki. Ne mislim tukaj kakega razgibanega, pestrega ritma z velikim številom obrazcev. Tudi z ritmom je Belokranjec varčen, včasih celo monotonijski, a zato toliko bolj dosleden in nepopustljiv. Število ritmičnih shem je dosti majhno, a do skrajnosti izrabljeno. Tudi so ritmi abstraktno mislečega Belokranjca vse drugače geometrično izdelani kot na primer gorenjski ali celo koroški ritmi. Starejšje belokranjske pesmi

se pojejo enoglasno ali v oktavah (Metliško kolo). Novejšje pesmi so tudi dv

Za las je manjkalo

ROMAN

Pred seboj še vedno zrem grofinjo, bolj blede kot pošast. Še vedno mi brni njen tresočni glas v ušesi, in skoro dobesedno lahko ponovim vse njene besede.

"Ah, kaj je, Jacques, čudiš se mojemu odloku. Razumem te, ženske, ki so izdale svoje moze, niso navadile svojih ljubimcev, da bi bili za nje odgovorni. Kadar se čutijo izdane, ne kričijo, kadar so zapuščene, se podajo usodi. In kadar so žrtvovane, tedaj skrivajo svoje solze, kajti če bi jokale, bi s tem priznavale svojo krivdo. Sicer pa komu bi se smilile? Ali niso dobile svoje dobro zaslužene kazni? In v tem se vsi moški strinjajo, in nekateri so celo cinčni dovolj, da priznavajo, da so poročene ženske najbolj pripravne za tajno ljubezen, kajti nikdar ne sme biti ljubosumna, dočim je lahko vsak čas zapuščena. Ah, me ženske smo veliki lopovi! Če bi imele več poguma, tedaj bi se vi moški dvakrat premislili, predno bi se drznili govoriti o ljubezni napram poročeni ženski! Toda česar se nobena druga ne drzne, to storim jaz. Nihče ne bo govoril, da sta bila v najinem skupnem grehu dva dela, in da bo imel samo en del od vsega tega korist, in da moram jaz nositi vse posledice in vse kazni. Kaj? Ti boš jutri lahko prost, da se tolažiš z novo ljubeznijo, in jaz — jaz bi morala poginiti od srame in kesanja! Ne, ne! Vezi, ki so naju vezale toliko let v skupni ljubezni, se ne morejo tako lahko razbiti.

"Ti si moj, samo moj. Popolnoma moj, in branila te bom napram vsem takim orožjem, ki mi je lastno. Povedala sem ti že, da ljubim svoje dobro ime bolj kot svoje lastno življenje. Na večer tvoje poroke bo moj soprog zvedel vse. Zgube moje poštenja, ki ga uživam pri

ljudeh, ne bom preživela, toda imela bom vsaj maščevanje. Ako se tebi posreči izbežiti sovraštva grofa Claudieuse, tedaj se bo združilo tvoje ime s tako tragično zadevo, da bo tvoje življenje za vselej uničeno."

"Tako je govorila grofinja, Magloire, in to s strastjo, katere vam ne morem opisati. Priznati moram, da je bilo vse skupaj nenaravno, blazno! Toda ali niso vse strasti blazne? Sicer pa grofinja ni govorila, ker je bil trenutno ranjen njen ponos, da mi je grozila z maščevanjem. Izrazitost njenih besed, točnost njenih misli, vse to mi je dajalo misliti, da je že dolgo premišljevala o tem udarcu, o katerem je skoro čutila, da mora priti.

"Čutil sem, kot bi bil zadet od strele.

"Ko sem tako nekaj časa molčal, me je ona mrzlo vprašala: "Nu?"

"Ah," sem rekel, "jaz ne morem razumeti tvoje strasti. Poroka, katero sem omenil sploh ne obstoji doslej še kje drugje kot v glavi moje matere."

"Res?" je rekla.

"Zagotavljam te!"

In s sumljivimi očmi me je motrila, končno pa rekla:

"Verjela ti bom. Toda dobil si svarilo; ne mislija torej več o teh grozotah."

"Zapustil sem jo, dočim je v moji notranjosti vse divjalo.

"Očividno je imela ona vse pripravljeno. Povedal sem, da sem čutil že več let vrv okoli vratu, ki se je dnevno bolj stisnjevala, kakor hitro sem poskušal rešiti se je. Pripravljen sem moral biti na strahovit škandal. Ali sem sploh mogel upati, da jo pregovorim in spravim k pameti? Ne, prepričan sem bil, da je to nemogoče.

"Prav dobro mi je bilo znano, da bi zapravljal le čas, ako bi jo spominjal, da jaz sam nisem tolik okriv, kot si ona domišlja, ali če bi ji skušal dokazati, da bo njeno maščevanje bolj zadelo njo samo, njene otroke, njene moža kot pa mene. Dasi je grofa lahko dolžila, ker se je nahajala v takem zakonu, toda otroci njeni so bili nedolžni.

"Zaman sem zrl, da bi našel kako pot, da se rešim iz silne zagate. Pri moji časti, Magloire, bili so trenutki, ko sem mislil, da bi se delal kot bi se v resnici imel poročiti, da bi grofinjo prisilil k maščevanju in da se enkrat uresniči grožnje, ki so visle nad menoj. Bal se nisem nobene nevarnosti, toda prenašati pa nisem mogel zavesti, da obstoji taka nevarnost in da jo moram pričakovati sklenjenih rok. Na vsak način moram stopiti naprej in se srečati z nevarnostjo.

"Misel, da bo grofinja rabila svojega soproga, da me priveže na sebe, me je navdajala z grozo. Zdelo se mi je pa tudi smešno in sramotno, da bi naredila iz svojega moža čuvarja njenega ljubimca. Kaj je menda mislila, da sem se jo bal?

"Tedaj se je tudi zgodilo, da me je mati v resnici vprašala glede poroke, o kateri sem namignil grofinji. Zardel sem od sramote, nakar sem ji povedal, da nisem še pripravljen za poroko, ker se čutim premladega, da bi prevzel družinske odgovornosti na svoja ramena. Tako sem se obotavljal in neprestano premišljeval, kdaj naredim konec vsemu temu, ko je izbruhnila vojna. Seveda sem se čutil dolžnega, da ponudim vladi svojo službo. Htel sem v Boiscoran. V onem okraju so pravkar organizirali prostovoljce. Proglasili so

me za svojega stotnika. Z njimi sem se podal k armadi ob reki Loire. V položaju, v katerem sam se nahajal ni bila vojna prav nič strašnega za mene. Vsako razburjenje mi je bilo tako dobrodošlo, da sem pozabil na preteklost. Kljub temu pa, ko so minevali tedni, pozneje pa meseci ne da bi slišal eno samo besedo o grofinji Claudieuse, tedaj se je skrivno porodilo v meni upanje, da me je pozabila. Odsotnost je morala povzročiti vse to. Najbrž se mi je odpovedala.

"Ko je bil sklenjen mir, sem se vrnil v Boiscoran in grofinja se tudi tedaj ni zglašila. Čutil sem se zagotovljenega, da bom imel mir. Nekega dne me povabi gospod Chandore na kosilo. Šel sem. Zagledal sem gospodično Diano.

"Poznal sem jo že nekaj časa, in ob spominu na njo sem ponovno čutil, da moram pozabiti na grofinjo. Ko me je njen stari oče predstavil Diani, se ji nisem mogel več umakniti. Na dan, ko sem čital v njenih očeh, da me ljubi, sem sklenil, da riskiram vse do skrajnosti.

"Toda kako naj vam, gospod Magloire, dopovem, kaj sem vse pretrpel, in s kakšno bojaznijo sem vsak večer, ko sem se vračal v Boiscoran, vpraševal: "Se nobenega pisma?"

"In pisma ni bilo. Vendar je bilo nemogoče, da ne bi grofinja Claudieuse slišala o moji nameravani poroki. Moj oče se je zglašil pri gospodu Chandore, katerega je v mojem imenu zaprosil za roko njegove vnukinje. Vsa javnost je vedela, da sem zaročenec Diane. Preostajalo ni nič drugega kot da določimo dan poroke.

"Ta molk me je preganjal kot pošast."

Izmučen in skoro brez sape je Jacques Boiscoran prenehal z govorom, pritisnil obe roki na prsa, kot da bi hotel ustaviti srce, ki je premočno bilo.

Bližal se je katastrofi.

Zaman je zrl na odvetnika, da bi slednji spregovoril vsaj eno besedo tolažbe in prijaznega nasveta. Gospod Magloire je ostal nepremičen, neupogljiv. Njegov obraz je bil kot železna maska.

Končno začne Jacques z največjim trdom nadaljevati:

"Da, tišina od strani grofinje me je bolj plašila kot pa silna nevihta. Prevelika sreča je bila za mene, da sem si pridobil ljubezen Diane. Pričakoval sem katastrofo, nekaj strašnega. In pričakoval sem jo s tako gotovostjo, da sem se sklenil, da se bom popolnoma izpovedal gospodu Chandore. Saj ga poznate, Magloire. Stari gospod je pravi odsev najčistejši časti. Njemu bi lahko zaupal svoje tajnosti enako varno kot sem včasih zaupoval ime grofinje nočnim vetrovom.

"Toda gorje! Zakaj sem odlašal, zakaj sem se obotavljal?"

Teddy Burton, star 11 let, iz Detroita je čital v časopisu, da bi moral vsak Američanec prispevati v državno blagajno radi vojne \$426.80. Takoj se je usedel in napisal ček za omenjeno svoto in ga poslal predsedniku Rooseveltu s pripombo, da če bo še kaj treba, bo pa še poslal. Srečen fant, ki ima še tako mlad, pa že kar tako denar pri rokah.

"Ena sama beseda bi me lahko rešila, in potem se ne bi nahajal na tem mestu, obtožen strašnega zločina, jaz, ki sem nedolžen, in vendar obsojen, da poslušam, kako dvomite nad resnico mojih besedi."

"Usoda je bila proti meni."

"Ko sem tako vsak teden odlagal svojo izpoved na drugi teden, sem rekel nekega večera, ko sva z Diano govorila o slutnjah, sem rekel sam sebi: "Jutri boš povedal vse."

"Druga jutra sem se napotil mnogo bolj zgodaj v Boiscoran kot običajno in sicer peš, ker sem hotel naročiti nekaj posebnega kakim dvanajstim delavcem, ki so bili zaposleni v vinogradu. Ko sem naročila oddal, sem se vrnil na glavno cesto, kjer sem srečal župnika iz Brechy, ki je moj prijatelj.

"Ali bi mi vi delali družino," je rekel, "vsaj za nekaj časa. Ker ste že na poti v Sauveterre, vam ne bo vzelo dosti časa, ako vzamete pot, ki pelje mimo Valpin-

sona in skozi Rochempommier gozd."

"Od kakšnih malenkostih je včasih naša usoda odvisna!" "Spremljal sem torej župnika, od katerega sem se poslovil na mestu, kjer se loči glavna cesta od stranske steze. Kakor hitro sem bil sam, sem pospešil korake. Bil sem že skoro na koncu gozda, ko naenkrat zagledam kakih dvajset korakov pred seboj grofinjo Claudieuse, ki je korakala proti meni. Dasi sem bil močno vznemirjen, pa sem nadaljeval pot. Sklenil sem, da ji sicer naredim poklon, toda govoril ne bom z njo. Tako sem tudi naredil, toda ko sem se nekoliko oddaljil, sem začul njen glas:

"Jacques!"

"Obstal sem ali bolje rečeno, postal sem prikovan na mestu pri tem glasu, ki je izvajal toliko časa absolutno kontrolo nad mojim srcem. Približala se mi je in videti je bila še bolj razburjena kot jaz. Njene ustnice so

se tresle, z očmi je begala sem in tja.

"Torej," je rekla, "vse skupaj ni več domišljija. Poročili se boste z gospodično Chandore."

"Molčati nisem mogel na to direktno vprašanje."

"Da, tako je," sem odgovoril.

"Torej je resnica," je odvrnila. Vse je minilo. Mislim, da

bi bilo brezpametno spominjati se na obe obljube večne ljubezni, katere si vedno in vedno ponav-

ljal. Pogled tja, k onemu mu hrastu. Isti hrast je še okoli, vse isto in tudi jaz še vedno ista ženska, toda je srce se je spremenilo."

"Odgovoril nisem ničesar. In ti jo strastno ljubiš ne?" je nadaljevala.

"Ponovno sem trdovratno čal."

"Že razumem," je rekla, še preveč dobro razumem

(Dalje prihodnjik)

Refugees From Bombs

AMERICAN RED CROSS workers were on the job in Hawaii helping in the evacuation of defenseless citizens even before the invading bombers had been driven off by the islands' defenders. Pictured here are a young Hawaiian mother and her small son, homeless by Japanese destruction.

Donosi v blagajno Rdečega križa, kamor prispevajo vsi prebivalci mesta in okraja sploh so zelo povoljni. Skoro se že bližamo svojemu cilju, to je, milijon dolarjev, kar je kvota za naš okraj v skupni kampanji za skupni narodni sklad Rdečega križa, ki je določena na \$50,000,000.

Tudi letos prispevajo skoro isti ljudje, ki so že lansko leto pripomogli s svojimi prispevki, da je bila kampanja Rdečega križa uspešna. Od prvega dne, ko je bil izvršen napad na našo deželo v Pearl Harbor in Manilo, so vsi delavci Rdečega križa, kakor zdravniki, bolniške strežnice in drugi, stalno na delu, da pomagajo prizadetim.

Rdeči križ je bil pripravljen

in tudi ta napad ga ni prestrašil, kajti razne potrebe prvo pomoč so bile na hitro pripravljene že leta prej. Če prostovoljnih delavcev prigrasilo, ki po svojih nosterh pomagajo vršiti to delo. Prostovoljni delavci so zaposleni pri vseh mojih delih. Kdor hoče pomagati tem delu, se lahko zgleda po natančnejši pojasnili pri njih lokalnih delavcih za Rdeči križ.

Da se pomaga vršiti gantsko delo Rdečega križa na delu širom Clevelanda, številu prostovoljcev, ki lansko leto pomagali, da letos doprineše naše mesto delež in se častno odzove, je v preteklih kampanjah

KAMPANJA PROTI OTROŠKI PARALIZI

Po vseh Zed. državah je od 20. do 31. januarja kampanja za pobiranje desetice, kar bo šlo v sklad proti otroški paralizi. Lanska kampanja v pobiranju šestice je prinesla v Clevelandu nad \$10,000. Letos upajo nabrati več. Po mestu so na več krajih razstavljeni posebni nabiralniki, v katerega vrzite desetico in storili boste svoj delež. Tudi v uradu Ameriške Domovine je tak nabiralnik. Ko stopite skozi vrata, ga boste zagledali. Sežite v žep po desetico in jo vrzite v ta nabiralnik.

Pomnite, da je bilo lansko leto v Clevelandu 195 slučajev otroške paralize. Leto prej pa samo 42. Proti tej kruti bolezni gre ta boj in vsaka desetica pomaga.

Za vsak slučaj. — Newyorčani se pripravljajo za slučaj sovražnih napadov. Na sliki vidimo tehnični oddelček delavcev, ki se vadijo, kaj narediti v slučaju, da bi bombe zalele vodovodne cevi. Taki tehnični oddelki so organizirani v vseh mestnih departmentih.

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in batvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.
ENDicott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.
Odperto do 2:30 zjutraj

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.
KENmore 2237-M
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje Welding!
J. POZNIK — M. ZELODEC
GLEenville 3630.

V PETEK:

ribja pečenka
V SOBOTO:
guljaž in polenta s kislim zeljem.
Serviramo od 6 naprej.
Vedno fina godba.
Slovenski dom
15810 Holmes Ave.
(Thursday x)

RAINEY INSTITUTE

1523 E. 55th St. HE 0992

Natečaji za življenje oblek
Deset poukov samo \$2.00

Izveščane slovenske učiteljice

Prihranite denar, ako se naučite sam izdelovati obleke in suknje.

RAZPRODAJA

zimске spodnje in vrhne obleke se še ta teden nadaljuje po starih nizkih cenah. Kupite sedaj, prihranili si boste denar.

MOŠKE UNION SPODNJE OBLEKE—38-46
79c

MOŠKE DEBELE VOLNENE IN BOMBAŽEVE NOGAVICE ZA DELO
23c—39c—49c

MOŠKI JOPIČI IN LUMBERJACKS
98c—1.95—3.95

ŽENSKÉ FLANEL NOČNE SRAJCE
69c—98c

VOLNENI JOPIČI ZA ŽENE, RUJAVE, PLAVE BARVE
\$2.45

SPODNJE UNION PERLO za dečke in deklice
Mere 2-10 39c

V zalogi imamo tudi blago na jarde, delovno obleko, plachte kovrte, rjuhe in razne šivalne potrebšline.

ROŽANCE DEPARTMENT STORE
406 E. 156th St. in Waterloo Rd.

Zaloga je še vedno polna

Naša zaloga je še vedno popolna. Kupite zdaj, ko si lahko še izbirate. Vsak čas vam lahko pripeljemo na dom, kar si izberete.

Imamo Frigidaire in Electrolux električne ledenice; Grand, Magic Chef in Roper peči; Frigidaire električne peči; White šivalne stroje; Maytag, ABC in Thore pralne stroje; Philco, Zenith in Stromberg radije, ter vse druge potrebšline za hišo in dom.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th St.